

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012099
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012099.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného E. G., nar. XX.XX.XXXX v Z., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.12.2021, č. k. 10PP/8/2021-40 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01.02.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného E. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného E. G. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 31.07.2017, sp. zn. 2T/8/2014.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd konštatoval, že zo správania odsúdeného počas výkonu trestu, berúc do úvahy závažnosť spáchaného zločinu, pre ktorý je vo výkone trestu, nemohol vyvodit', že sa polepšil a v budúcnosti bude viesť riadny život. Týmto záverom svedčí tá skutočnosť, že odsúdený je v samotnom výkone trestu už vyše tri roky a získal len jednu disciplinárnu odmenu, navyše správanie odsúdeného, ako vyplýva z hodnotenia, nebolo vždy na požadovanej úrovni, vyskytovalo sa u neho viacero nedostatkov v správaní a bol pracovne vyradený z dôvodu jeho slabšej pracovnej morálky. Uvedené tak podľa názoru okresného súdu nepreukazuje dlhodobý záujem odsúdeného polepšiť sa a dlhodobú zmenu jeho správania.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, okresný súd uviedol, že táto taktiež splnená nie je. Pokiaľ ide o prognózu budúceho správania sa odsúdeného, aj hodnotenie ústavu u neho konštatuje stredné riziko sociálneho zlyhania a menej priaznivú resocializačnú, poukazujúc tiež na jeho neukončené základné vzdelanie, skutočnosť že je nevyučený a fakt, že pred výkonom trestu nemal stabilné zamestnanie. Okresný súd tiež prihliadol na trestnú minulosť odsúdeného a jeho šesť záznamov v registri trestov. Okresný súd dospel k záveru, že odsúdený má opakované sklony k páchaniu trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby odsúdeného odradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Odsúdený mal opakovane šancu dokázať, že je schopný viesť riadny život. Opomenúť tiež nemožno podľa názoru okresného súdu závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti, za ktorú si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, keď sa spolu s ďalšími páchatel'mi dopustil zločinu činu ublíženia na zdraví aj na bezbrannej žene. Napokon okresný súd uviedol, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody síce prvýkrát, pričom je

zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, avšak ani táto skutočnosť sama o sebe nemôže viesť k vyhovneniu návrhu odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený podal v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne a uviedol, že jeho správanie počas pobytu vo výkone trestu je hodnotené pozitívne. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, vo veciach osobnej potreby si udržiava poriadok na primeranej úrovni, pokyny personálu plní bez pripomienok a v kolektíve odsúdených konflikty nevyhľadáva. Mal disciplinárnu odmenu a disciplinárne potrestaný nebol. Mal za to, že súd by nemal automaticky predpokladať, že bude pokračovať v trestnej činnosti z dôvodu protiprávneho konania v minulosti. Lútuje, čoho sa dopustil, má doma rodinu, ktorá má snahu o jeho zaradenie do riadneho života a má zabezpečenú prácu ako čašník. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a uložiť okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, prípadne jeho návrhu vyhovieť a podmiennečne ho prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa správne tiež vyhodnotil, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa. Odsúdený len čiastočne plní ciele programu zaobchádzania a musí mu byť venovaný individuálny prístup s vedením k zodpovednosti, k sebakontrole, k rešpektovaniu interných a spoločenských noriem, k zvyšovaniu morálneho a právneho vedomia a k priemernému riešeniu záťažových situácií.

Pokiaľ ide o námietky odsúdeného treba uviesť, že v hodnotení riaditeľa ÚVTOS sa uvádza nielen to, čo sám vyzdvihol vo svojej sťažnosti, ale riaditeľ poukazuje i na skutočnosť, že ústavný poriadok a časový rozvrh dňa sa snaží dodržiavať, i keď sa mu to nie vždy darilo. Rovnako dôležitou skutočnosťou je fakt, že do výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 26.03.2018 a počas celého výkonu trestu bol len jedenkrát disciplinárne odmenený.

Okresný súd tiež dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane vzhľadom na jeho odpis registra trestov, v ktorom má až 6 záznamov. Rovnako tak treba poukázať na povahu trestného činu, keď skutok, ktorý spáchal dňa 29.07.2012 bol kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

K námietkam odsúdeného treba dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone

trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.